

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, isimsi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Hudodelska agitacija.

Pred dunajskim sodiščem se je te dni vršila zanimiva kazenska obravnava. Toženi so bili nekateri trgovci s pohištvo hudodelstva izsiljenja, ker so pri zadnjih občinskih volitvah dunajskih raznim mizarjem grozili, da ne dobe pri njih več dela, če volijo protisemitske kandidate.

Sodišče je zatožence oprostilo, kar je zlasti krščansko-socijalne kroge močno razburilo. Sodišče je motiviralo svojo za zatožence ugodno sodbo s tem, da je grožnja pač zamogla obuditi opravičen strah, ali da se vzlic temu, da se je z rečeno grožnjo hotelo nekaj izsiliti, vendar ni storilo kaznjivo hudodelstvo, ker grožnji ni bil namen, prozročiti prizadetim mizarjem škodo na imetju.

Kakor smo rekli, je ta razsodba obudila v krščansko socijalnih krogih veliko razburjenje, v praviških krogih pa neko senzacijo. Časopisi so pretresali to zadevo in „Reichspost“, tisti list, iz katerega zajemajo naši klerikalci svojo modrost, je priobčil cel članek o tej stvari.

Vodilna misel tega članka je naslednja: „Po zakonu stori hudodelstvo izsiljevanja, kdor od koga kaj zahteva, grozeč mu s škodo na telesu, svobodi, časti ali imetju. Če je v tem slučaju spoznalo sodišče, da objekt grožnji ni bilo imetje, bi bilo moralo preiskati, ni li grožnja merila na kak drugi, v zakonu imenovani objekt. Očitno je, da je bila objekt grožnji v tem slučaju svoboda, svoboda, ravnanje po svojem političnem prepričanju, izvršiti po svobodnem prepričanju volilno pravico, izvršiti državljansko in politično pravico po lastni volji.“

Navedli smo ta izvajanja, ker je „Reichspost“ gotovo list, kateremu ne more nihče očitati, da je v službi liberalcev in framazonov, saj je priznalo glasilo navadnega predsednika avstrijskih katoliških shodov, in tudi po kranjskih farovžih močno razširjena.

Ta dunajski slučaj je do pičice podoben pre mnogim slučajem, kateri so se primerili v naši kronovini za časa minolih deželnozborskih volitev. Klerikalni agitatorji v črnih suknjah so za svojo stranko agitovali z najraznovrstnejšimi sredstvi, se niso ustrašili niti najpodlejšega, niti hudodelskega.

Naš kmet je veren, in v svoji veri tako trden, da mu te vernosti ni mogoče izriniti iz srca. Ob ljubljenosti sreča v nebesih mu je tolažilo za vse trpljenje na tem svetu, in da je ne izgubi, je pripravljen žrtvovati vse. In tiste kmete, kateri niso hoteli verjeti, da je vera v nevarnosti, niti da so resne sladke obljube klerikalnih gospodov, tiste kmete so klerikalci z grožnjami prisilili, da so šli v boj za njih kandidate.

Najizdatnejše agitacijsko sredstvo je bila grožnja, da ne dobi sv. popotnice, kdor ne voli klerikalcev. S to grožnjo so kapelani in župniki begali volilce in še bolj njih žene in otroke, s to grožnjo so razburili duhove in ukrotili samostojno misleče kmete, s to grožnjo so največ pripomogli, da je zmaga klerikalna stranka v kmetskih občinah. Kdo pa se naj ustavlja, ko se mu grozi s tem, česar se najbolj boji, z večnim pogubljenjem!

S to agitacijo so klerikalni prvoborilci zakrivali hudodelstvo izsiljenja. Objekt je bila svoboda političnega prepričanja, svoboda voliti po svojem lastnem uverjenju. Tekom volilne borbe smo navedli mnogo konkretnih slučajev o takem izsiljenju in gotovo bi se lahko pomnožilo njih število. V zmislu „Reichspošte“ bi se moralo drž. pravdnštvo zanimati za te slučaje in provzročiti kazensko postopanje proti dotičnim duhovnikom, kateri so se pri zadnji volitvi posluževali hudodelskega sredstva, namreč izsiljenja. Ali uradniki drž. pravdnštva niso neodvisni kakor sodniki, nego morajo izvrševati ukaze pravosodnega ministerstva, to pa ne bo dopustilo take akcije že zategadelj ne, ker bi bil potem knezoškof Missia absolutno nemogoč.

Škof je v svojem „opominu“ naročal duhovnikom „postopati vedno z zmernostjo, častitljivostjo in dostojnostjo, da lahko vsak izprevidi, da jih ne vodi duševna vzbujenost, strast in osebna mržnja“. Kakor vemo vsi, se večina duhovniških agitatorjev ni zmenila za ta škofov opomin, misleč najbrž, da ga ni jemati ad verbum; delovala je tako, da se nje postopanje nikakor ne more imenovati zmerno, častitljivo in dostojno, pač pa so se primerili slučajji hudodelske agitacije. Knezoškofu so ti slučajji znani iz našega lista, a nič se ne čuje, da bi bil dotične krivce kaznoval ali vsaj pokaral in je primoral dati

javnemu mnenju zadoščenja za storjeno veliko pohujšanje. Ker se ne skrbi, da bi se kaznovali ali vsaj prestavili taki duhovniki, ki s svojim življenjem in agitovanjem pohujšujejo ljudstvo, zato bodi narodni stranki dolžnost, oglasiti se na pristojnem mestu in preskrbeti, da bodo merodajni krogi izvedeli, kako so popačeni in kaj vse uganjajo duhovniški agitatorji na Kranjskem.

Razmere pri celjskem sodišču.

Posl. dr. Gregorec in drugovi so dne 27. novembra stavili naslednjo interpelacijo:

Dne 12. nov. t. l. končal je v budgetnem odseku sedanji gospod justični minister svoja izvajanja z nujnim apelom na vse stranke: „da bi se sodnijski stan ne vlačil v narodna nasprotstva in da bi se ga ne zaviralo v njegovem težavnem in odgovornem poklicu“. Dobro! Toda tudi sodnijski stan ne sme strastno segati v politični boj in narodna nasprotstva poostriiti, kakor imajo to navado nekateri sodniki v okrožju višjega deželnega nad-sodišča graškega. V dokaz temu naj služi od mene dne 19. julija t. l. na tedanjega vodjo justičnega ministerstva žalibog brez vspeha stavljena interpelacija, v kateri sem vprašal, je li justično ministerstvo voljno odkazati sodnemu adjunktju dru. Wokaunu drugo bivališče, v katerem ne bode od njega tako sovražnim Slovincem pravice govoril.

Od tedaj pa se je sledeče zgodilo: C. kr. adjunkt dr. Wokaun — ud vseh nam sovražnih društev ter odseka za znano bismarkovanje — provzročil je ustanovitev novega bojnega društva proti Slovincem, ki smo v veliki večini v okrožju celjskega okrožnega sodišča. To društvo izdalo je — glej „Tagespošto“ št. 319 od 18. novembra 1895 — oklic na „Alldeutschland“, v katerem vabi k boju proti najljutejšim sovragom — Slovincem, proti slovenskemu stvoru (slov. gimnaziji), da se mesto Celje reši pred slovensko nevarnostjo in silo in s tem ohrani most do Adrije, ki je vedno bilo in mora ostati, nemško morje. Pri osnovnem zborovanju pobijal je dr. Wokaun z vso strastjo kulturna prizadevanja Slovencev, trdil je, da smo okrajni zastop vsled nekega čudnega tolmačenja postav pri upravnem sodišču, torej takorekoč ne-

Listek.

Jedno uro v nevarnosti.

(Američanska.)

John Warner sedi pri brzojavni mizi, morda nekoliko bled, ali na videz miren in se nikakor ne ustraši nenavadnega položaja. Tujec s širokokrajnim klobukom in v raševi obleki gozdnih prebivalcev sloni zadaj na mizi, na kojoj upira desni lakot, držeč v desnici močan, šestocelni samokres, s katerim meri na Johna Warnerja. Pri tem se razvije sledeči dvogovor:

„Kdaj pride nočni ekspresni vlak?“ — „Čez pol ure bi moral biti tu, pa ima čez jedno uro zamude.“ — „Jedno uro zamude he?“ — „Da, sicer pa se tukaj ne ustavi. Ako hočete vzeti ekspresni vlak, morate iti v Bloomville.“ — „Ako pa brzojavite v Bloomville, naj se tukaj ustavi, ali ne bi storil tega?“ — „Ne, gotovo ne.“ — Se ni li že mnogokrat ustavil?“ — „Jedenkrat ali dvakrat.“ — „Kaj ga je primoralo k temu.“ — Ukaz od pošiljatelja trena. — „Kje je ta?“ — „V Cenker-City.“ — „Dobro, brzojavka iz Center City v Bloomville mora iti skozi ta urad, kaj ne?“ — „Seveda.“

— „Popolnoma prav. Potem lahko od tu pošljete brzojavko, o kateri ljudje v Bloomville ne bodo znali, da ni iz Center City, kaj ne?“ — „Lahko bi, pa tega ne storim.“

„Ne storite tega? Tudi ne, ako zahtevam jaz? No, mladi mož, z vami moram jasneje govoriti. Ako ne odpošljete, kar vam rečem, bodem par krogel zapodil v vas. Tir smo baš na ovinku že raztrgali in tako bode moral vlak obstati na vsak način, nezgoda je neizogibna. Mi pa ne bi radi mučili nikogar. Nam je samo za neki zavoj, kateri je v ekspresnem vlaku. Znano nam je, da je na tem vlaku. Morda bode nam treba usmrtiti nekoliko voznega osebja, in skoraj gotovo bode posebna straža čuvala zavoj, ker je dragocen. Ako ne skrbite za to, da vlak tu postoji, prišlo bode morda petdeset oseb ob življenje in vi sami bode te ustrlejeni. Ako pa storite to, ne bodo ljudje v spalnih vozovih vedeli, da nekaj ni v redu in mi dobimo denar, ne da bi bilo treba nadlegovati koga. Razumete?“

„Razumem. Pustite me trenutek, da premislim.“ — „No hitite! Čas se ne sme zgubiti.“ — „Je li tir že raztrgan, ali hočete to šele storiti, ako ustavim vlak?“ — „Tir je že raztrgan.“ — „Popolnoma prav. Ustavil bodem ekspresni vlak.“ —

„No, glejte sem, mladi mož. Jaz hočem, da me umejete. Ako kanite poskusiti kako budalost, nas ne bode te ujeli, a vi bote ustreljeni. Nihče ne more priti sem, kajti moji ljudje oblegajo postajo in ne puste nikogar v bližino.“ — „Ponoči tako nihče ne prihaja sem. Tudi po dnevi redko.“ — „Popolnoma prav! — Jaz hočem le to, da spoznate položaj, v kakeršnem ste zdaj. Mi imamo brzonoge konje, in če bi vlak prinesel tudi cel polk, bi nas ne mogel ujeti, vi pa bi v sebi čutili kroglo, predno bi jaz sedel na konja.“ — „Razumem.“ — „Tako je prav. K delu torej!“

Brzojavec položi roko na stroj sedeč zamišljen, ne da bi pritisnil z roko nanj. „Začnite torej, a brzo! Ne imejte me za bedaka!“ Brzojavec se obrne tako naglo k njemu, da mož nekoliko vzdigne samokres. — „Držite svoj jezik za zobmi,“ pravi prvi. „Začel bodem tedaj, kadar bom hotel, ne pozabite tega. Jaz poznam svoj stroj. Ako vam ni prav, pa me ustrelite in dajte sebe obesiti zato ali pa brzojavite potem sami!“ — „Tako se govori“, vsklikne razbojnik začuden. „Pogubljen naj bom, ako sem kdaj že slišal človeka pred žrelom strelnega orožja tako govorečega. Ali zdaj na delo, in ako svojo stvar dobro opravite, dobili bode te tudi svoj delež

postavno v roke dobili, in imenoval slovensko gimnazijo agitacijsko središče, duhovnike pa agitatorje in fanatike.

Samo ob sebi je umljivo, da mora tako fanatično vedenje c. kr. sodnega adjunkta povzročiti največje nezaupanje v nepristranost sodniškega stanu. V boljše pojasnilo še to-le: Odvetnik in deželni poslanec v Celju g. dr. Dečko, bil je v „Deutsche Wacht“ psovan kot dr. Zguba. Tožil je odgovornega urednika zaradi prestopka po § 496. kaz. zak. C. kr. okrajno sodišče v Celju našlo pa je v tej besedi „pregrešek, ki se mora strogo kaznovati in ki spada pred porotnike, in se je proglasilo nekompetentnim. Ta sklep pa je c. kr. okrajno sodišče razveljavilo in okrajnemu sodišču naročilo, da mora soditi, ker je „brezdvoma razžaljivi primek dr. Zguba“, če se ne navede nobenih dejstev, psovanje.

C. kr. okrajno sodišče je torej moralo soditi, pa sedaj najedenkrat ni več našlo nič kaznjivega na tej besedi. Privatni tožitelj pritožil se je pri c. kr. okrožnem sodišču. Pri apelni obravnavi spoznalo pa je to sodišče, ki je nekaj časa poprej izreklo, da je c. kr. okrajno sodišče kompetentno, nasprotno, da c. kr. okrajno sodišče ni bilo kompetentno. Urednik je bil oproščen. Apelni senat obstal je iz gospodov: „Reiter, Balogh, Schafflein in Wokaun. V oglede takih dogodkov stavijo podpisanci vprašanje: Je li justični minister voljen:

1. svojo pozornost obrniti na takšne za Slovence neznosne razmere pri okrožnem sodišču celjskem;

2. omogočiti, da se potrebno zaupanje v popolno nepristranost sodniškega stanu pri Slovencih zopet vrne, ker je sedaj po opisanih dogodkih močno omajano.

V Ljubljani, 5. decembra.

Združenje Jugoslovancev v jeden klub? Poslanci slovensko-hrvatskega kluba bi že bajše vstopili v Hohenwartov klub, a se je stvar zavlekla, ker se vrše pogajanja z drugim jugoslovanskim klubom, v katerem sta Spinčić in Laginja. Če se sporazumljenje doseže, vstopita oba kluba ali vsaj večina njih članov v Hohenwartov klub. Slovenski poslanci bodo potem v klubu posebna skupina. Konservativni klub je pustil prazno jedno mesto podpredsednika, da se za to mesto izbere kak Jugoslovane, ko vstopijo vsi jugoslovanski poslanci v ta klub.

Mladočehi se nekoliko približujejo vladi, pa seveda le toliko, kolikor je vlada pripravljena se ozirati na želje češkega naroda. Sedaj se govori, da je vlada pripravljena uvesti češki notranji uradni jezik na Češkem. Potem tudi nikdo ne bode mogel biti uradnik na Češkem, kdor češčine ne bode znal. To seveda ni prav nemškimi nacionalcem in krščanskim socializmom, ki zadnji čas tirajo že povsed nemškonarodno politiko. Krščansko-socialna „Reichspost“ popraša, kako bode zedinjena levica to spravila v soglasje s svojo predpavico, da dela vsaki vladi tlako. Potem pa očita Mladočehom, da niso več ljudska stranka, in jim očita, da bodo kmalu propali. Mi mislimo, da Čehi ne bodo svojim poslancem zamerili, ako vlado podpirajo, ako jim bode res kaj dovolila. Krščanskim socializmom, ki

od plena. Tu stoji je nekoliko utrudljivo, zato bom sedel na ta-le stol. Naprej vas ne bodem motil. — „Dobro, storite, kakor da ste doma,“ odvrne brzojavac. Potem prične brzojaviti. Klik-a-klik, klik-a-klik se je naglo izgubljalo v stroj. — „Kaj je to?“ vpraša razbojnik. „Saj je vedno jedno in isto.“ — „Tako je. Jaz kličem urad v Bloomville.“ Klik-a-klik, klik-a-klik-čuk!

— „Tako, zdaj me je čul. Zdaj me pa ne motite, kadar bom gotov, vam hočem povedati, kaj sem brzojavil.“ Hudodelec se nagne naprej z izrazom zbežanosti in brez dvoma si je ta hip zaželel tako dobro umeti brzojaviti, kakor s puško streljati.

„Je li Stevens tu?“ vpraša brzojav v Bloomville.

— „Rečite mi, da ga Warner kliče.“ Na to nastane pavza, predno stroj na samotni železnični postaji zopet odgovori. Warner odpošlje naglo sledečo brzojavko:

„Postaja je v oblasti nekega lopova, ki s samokresom meri na me mej tem, ko jaz brzojavim. Sodim, da je ta Zamina svojat, ki oblega postajo. Opleniti namerava ekspresni vlak. Domneva se, da jaz brzojavim, da vlak tu postoji. Ne moreli priti poseben vlak s šerifom in zadostnim moštvom,

na Dunaju kažejo očitno sovraštvo do Čehov, na ljubo ne bodo tirali opozicijske politike, ako češki narodni interesi nasprotno zahtevajo.

Prometno ministerstvo. V kratkem se osnuje prometno ministerstvo, kateremu bodo zlasti podrejene pošte, brzojavi in železnice. Finančni minister se je izrazil, da ne nasprotuje osnovi novega ministerstva, samo veljati ne sme nič. Finančni minister misli, da se naj toliko prišteje z opustitvijo nekaterih oddelkov trgovskega ministerstva in pa nekaterih železniških uradov, katerih posle bode prevzelo novo ministerstvo. Vendar je dvomljivo, da bi šlo tako brez stroškov. Ministerstvo bi se bilo že osnovalo z novim letom, a ne vedo, kje bi se nastanilo. Sprva se je mislilo, da bi se v to porabilo poslopje generalnega ravnateljstva državnih železnic, a je preveč oddaljeno od središča mesta. Na to se je sprožila misel, da se v ta namen popravi poslopje stare državne tiskarne. To poslopje pa ni nič pripravno za tak namen. Zaradi te težave, bode še minolo nekaj časa, predno Avstrija dobi to novo ministerstvo.

Razširjenje volilne pravice na Ogerskem. Tudi na Ogerskem se vedno pogostejše slišijo glasovi, da je treba znatno razširiti volilno pravico. Tudi pri proračunski debati so razni govorniki največ seveda opozicijski v tem oziru izražali razne želje. Nekateri so za občno volilno pravico. Grof Apponyi je pa za razširjenje volilne pravice, in pa za tajno volitev, da bi potem v mestih več uradniki ne majorizovali družih volilcev. Za občno volilno pravico pa on ni, ker se boji, da bi potem madjarski značaj ogerske države ne prišel v nevarnost. Večina prebivalstva na Ogerskem ni madjarska in posledica občne in jednake volilne pravice bi bila, da bi Madjari zgubili večino. Tega se pa seveda boje skoro vse stranke sedanjega ogerskega državnega zbora. Zato pa pravične volilne reforme na Ogerskem še ne moremo tako hitro pričakovati.

Revizija ustave v Srbiji. Sedaj je razpor mej radikali in vlado oziroma krono glede revizije ustave. Kralj hoče, da se ustava premeni na podlagi ustave iz 1869. leta. Potem bi morala še sedanja skupščina dvakrat potrditi premeno ustave, šele potem bi se sklicala velika skupščina, ki bi končno revizijo ustave odobrila. Ker ima sedanja skupščina naprednjaško večino, bi se ustava premenila samo naprednjakom v prid. Radikali pa zahtevajo, naj se kar velika skupščina skliče, da izdela novo ustavo. Na podlagi ustave 1869. leta se ne more sklepati, ker ta ustava ni veljavna, kakor tudi sedanja skupščina ni zakonita. Ristić je tudi za to, da se skliče precej velika skupščina. Po načinu, katerega želi kralj in vlada, se tudi stvar preveč zavleče.

Ločitev cerkve od države. V francoski zbornici je poslanec Walter predlagal, naj se kar odkloni ves budget bogočastja. Ako se za bogočastje ne bode ničesa dovolilo od države, bodo vsa veroizpovedanja jednaka. On se nadeja, da bode vlada za njegov predlog, ker so sedanji ministri večkrat naglašali, da so za ločitev cerkve od države. Minister Combes je nasprotoval temu predlogu. Konkordat je državna pogodba in se ne da razveljaviti kar s kakim glasovanjem o budgetu. Kdor je za njega razveljavljanje, naj stavi poseben predlog, da

da polovi to svojat?“ Odgovor se oglasi: „Zgodilo se bode tako. Tu je vlak s šestimi vozmi, v katerih se pripelje moštvo.“ — „Ne, ne storite tega,“ brzojavi nazaj. „Odpošljite vlak za potnike z enim Pullmanovim vagonom zadaj, da bode imel podobo ekspresnega vlaka.“ — „Dobra misel,“ je bil odgovor. — „Kaj pa bode storili vi? Ustreljeni bode.“ — „Ali morete napraviti zvezo z mestno električno razsvetljavo, da pride ves tok sem? Spravil bi ga v dotiko s tem terusom, da ne bode nikdar vedel, kaj je treščilo vanj.“ — „Nimamo časa za to. Morali bi doli v dinamski urad ter ga pregovoriti, da ugasi vse luči v mestu in potem napravi zvezo. To pa bi bilo preveč zamudno in bi lahko nastal velikanski požar. Poslati pa vam morem vse toke, kolikor jih imamo in to mora vsacega izmej Zamine svojati omamiti ali celo ubiti. Vsekako pa mu zamorete izviti samokres, predno se zave. Ako ste pripravljeni, pokličite urad.“

„Čudno, da je treba take dolgo brzojaviti, da se ustavi vlak,“ spregovori razbojnik nemiren. — „Tako je. Znano jim je, da ima vlak zamudo, zato ga ne pusté zopet obstati. Pravil sem jim, da je tu nek poseben vzrok in zato hočejo znati za vse podrobnosti. Zdaj se moram pa malo gibati.

se bode o njem razpravljalo. Sicer se pa mora za to pot pripraviti. Zaradi tega se pa more poprej skleniti poseben zakon o asociacijah, da se napravi podlaga za ločitev cerkve od države. Walterjev predlog je vlada z veliko večino zavrgla. Omeniti moramo, da je Walter kot župan v St. Denisu bil dal odpraviti križe s pokopališča in procesije prepovedal iz ozirov na javni promet. Ostal je s svojim predlogom v zbornici le dosleden svojim načelom.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. decembra.

— (Dež. predsednik baron Hein) se je nocoj odpeljal na Dunaj. Čujemo, da je to potovanje v zvezi z imenovanjem dež. glavarja in glavarjevega namestnika.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) V soboto se bode pela jedna najnovejših in najlepših oper nemške muzikalne literature, Humperdinckova „bajna igra“ „Janko in Metka“, ki je kot „Hänsel und Gretel“ zaslovela tako hitro, kakor nobena druga in je zdaj stalno na repertoarju vseh boljših opernih gledališč, zlasti dunajske dvorne opere. Dramatično društvo se ni ustrašilo ne truda ne stroškov, da to prelepo opero uprizori dostojno. Prvi pogoj za sijajen uspeh so dobre operne sile; take imamo in sicer tako dobre, da je lahko primerjamo s silami najboljših gledališč. Glavne vloge so tako le razdeljene: Jankota bo pela gosp. Polakova, katera je to ulogo z velikim uspehom pela v Ištu; Metko bo pela gosp. Sevcikova, večšo hrustalko gosp. Jungmannova, metlarja Petra g. Nolli, njegovo ženo ga gosp. Nigrinova. Drugi pogoj za velik uspeh je insceniranje. Da bode to kolikor lepše, je dalo „Dram. društvo“ napraviti več novih prospektov in kostumov ter naročilo mnogo drugih novih rečij. Vse torej jamči, da tako, kakor se bo v soboto predstavljala ta opera, se v Ljubljani še ni, niti v pevskega niti v sceničnem oziru. Libreto je, kakor smo že javili, preložil prof. Markič in to jako lepo; dobiva se po 30 kr., sicer pa bomo jutri v listku podali vsebino opere.

— (Potres.) Danes dopoldne ob 11. uri 35 m sta se primerila dva potresna sunka; prvi je bil jako rahel, drugi nekoliko močnejši toda nikakor ne znaten. Škode ni bilo prav nič in strahu tudi ne; takih sunkov je ljubljansko prebivalstvo že tako vajeno, da se zanje niti ne zmeni. Potres se je čutil tudi zunaj Ljubljane. Iz Lukovice se nam brzojavlja: Ob tričetrt na dvanajst je bil tu močan potres s podzemskim bobnenjem.

— (Črnogorska knežja rodovina Petrović-Njegošić) bo praznovala — kakor smo že javili — drugo leto dvestoletnico svojega vladanja v junaški Črni gori. Naš someščan trgovec Vaso Petričić ima v svoji prodajalnici razstavljene fotografije vseh članov knežje rodovine, ki se sedaj nahaja na Cetinji. Poslal jih je knežji dvor osebno gospej Terezini dr. Jenkovi. Prva fotografija predstavlja dražestno kneginjo Mileno, naslednje tri pa „knjažice“ Auo, Vjero in Ksenijo, vse z lastnoročnim podpisom. V sredi je slavni vladar Črne gore, pesnik in skladatelj, knjaz Nikola I. s svojimi sinovi Danilom (prestolonaslednik), Mirkom in malim Petrom (vojvoda her-

Žica v Center City se mora odstriči. Ako tega ne storim, zamorejo tja brzojaviti o onem posebnem vzroku, potem sva midva pri kraji.“ — „To je prav! Dalje!“ — „Samo zdaj ne izprožite samokresa.“ — Brzojavac gre k omari ter vzame iz nje kos žice in pritrdi na jednom konci škarje na njo. Drugi konec zveže z debelo žico v Bloomvillu. Na to sede brzojavac zopet na svoje mesto. „Klik-a-klik“ se oglasi stroj. Ta hip se razprostre v sobi bleščeče zelenkasta svetloba.

Razbojnik plane kvišku. „Grom in strela,“ krične, „kaj je to?“ — „Uganili ste pravo. Grmi in bliska se nekje.“ — „Če naju le ne bi oviralo.“ — O, to se kaj lahko odvrne. Dajte mi hitro oni-le zavijač.“ Podajal mu je zavijač, a s samokresom vedno meril nanj. Razbojnik ni bil mož, ki bi le za hip ne bil oprezen. Warner si da nekoliko časa opraviti z zavijačem, potem pravi naglo: „Dajte mi škarje,“ in ta hip odleti hudodelec s prodirajočim vzkrikom proti steni in telebi na tla. „Roke kvišku, lopov,“ mu zakliče Warner ter pomeri z njegovim lastnim orožjem nanj.

Kmalu na to je bila ujeta cela svojat in šerif jo je z moštvom odvel v Bloomville.

cegovski). Od spodaj sta še fotografiji slavnega pesnika Iva Sundečiča, nekdanjega in sedanjega knezovega sekretarja Vuletisa. Vse slike so jako dobro pogojene in videli smo že, kako jih zlasti naše dame z velikim zanimanjem ogledujejo. In po pravici, saj je redko komu dano, tako odlične osebe v lice gledati.

— (Miklavžev semenj) Letošnji Miklavžev semenj se je premestil na Valvazorjev trg. Semanjsko gibanje je bilo sinoči prav živahno.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Na novi Tržaški cesti bi bilo nujno potrebno, da se napravi fajakarsko postajališče. Tod stanuje primeroma mnogo ljudi, ki bi potrebovali izvoščka, pa morajo iti do Slona ali v Zvezdo da ga dobe.

— (Polijske vesti.) Strah šišenskih gospodinj in namišljeni „morilec“ iz Trojan, bivši pekovski pomočnik Janez Modic iz Luže pri Kranju, bil je sinoči prijet ter kot vagant danes izročen tukajšnjemu okrajnemu sodišču. Predstavljajoč se kot vseučilišni dijak, ki nima potrebnih sredstev za pot na Dunaj, priberačil je pri dobrosrčnih gospodinjah menda lep znesek. Zvečer okoli 10. ure prišel je k vinskemu trgovcu g. Bolafio ter na vso moč zvonil, zahtevajoč, da se mu odpre. Hišni gospodar pa vendar ni hotel vzprejeti tako pozne vizite, marveč je naročil hlapcem, naj primejo ponočnjaka in ga izroče mestni policiji, kar se je tudi zgodilo. Modic je policiji dobro znan vagant, ki se je pod raznimi imeni že klatil po Kranjskem in sosednjih deželah; še le zadnjo soboto prignali so ga odgonskim potom iz Gorice.

— (Meteorološko mesečno poročilo.) Z minolim mesecem novembrom smemo biti povsem zadovoljni, prinesel nam je sicer mnogo megle in oblakov, toda to je njegovo svojstvo, saj je november najbolj čmerni mesec vsega leta, protinožec najmilejšega meseca maja. Opazovanja na termometru dajo povprek v Celsijevih stopnjah ob sedmih zjutraj 4.0°, ob dveh popoldne 7.3°, ob devetih zvečer 5.2°, iz česar sledi 5.5° kot srednja mesečna temperatura, za 1.9° nad normalom. Prva dva dneva tega meseca bila sta še precej hladna, dedščina, ki jo je oktober zapustil svojemu nasledniku, in tudi še v nedeljo 3. zjutraj je bila temperatura precej nizka, termometer je ob mrzlem severovzhodu kazal 2.6° vendar tekom dopoldneva zboljšale so se očitno razmere, kajti gorak zahodni veter je začel pihati in ob dveh popoldne narastla je temperatura na 14.4°; ker tudi drugače vreme ni bilo neugodno, je ljudstvo porabilo to priliko kar vrelo iz mesta pod mlo nebo. Po noči nato padlo je sicer nekaj dežja, ki je temperaturo drugega dne za nekoliko znižal, toda gorki zahodni veter trajal je še nadalje ter se vzdržal do 14. novembra. Tako smo dobili še nekaj malega poletja; poldnevna gorkota znašala je 14° in še več, 12. ob dveh popoldne kazal je termometer celo 16.0°, največ v celem meseci; pa tudi zjutraj in zvečer je bilo ves ta čas toplo, ker je bilo nebo vedno oblačno. V tem toplem delu meseca je štirikrat deževalo, trikrat le malo, a četrtočkrat 13. padlo je 27.0 mm. Ta dež je provzročil, da je 14. toplota jeva ponehavati, proti poldne oglasil se je hladni severovzhodni veter ter napravil prehod k drugemu mrzlemu delu meseca. Odslej vladala sta vzhodni in severovzhodni veter, temperatura je hitro padala, vendar se je še nekoliko časa pod ničlo vzdržala, dokler da ni 22. zjutraj kazal termometer 0.8°, odslej so zjutrajne temperature vedno pod ničlo, dočim so opoldne še sem pa kje, zvečer pa samo enkrat nad ničlo; 23. zjutraj pobelila je nočna slana, termometer je kazal 5.7°, najnižjo temperaturo celega meseca. V nedeljo 24. popoldne začel je pihati precej močen vzhod, ki se je potem ponoči ob hudem snežnem metežu spremenil v severovzhod, takozvano burjo. Ta vihar je celo noč butal v hišno zidovje in tulil okoli voglov, da je bila groza; na progi Šempeter Reka lotil se je tovoruega vlaka ter ga čez nasip prekucnil. Drugi dan se je sicer vihar polegel, a snežilo je ves dopoldan in ta sneg je potem obležal. Poslednje tri dni meseca prevzel je jugovzhodni veter vladarstvo ter položaj nekoliko zboljšal. — Opazovanja na barometru dajo povprek 740.17 mm. kot srednji mesečni tlak zraka za 4.37 mm. nad normalom. Najvišje in sicer 750.8 mm. je stalo živo srebro 2. ob sedmih zjutraj, najnižje in sicer 729.1 mm. pa 13. ob dveh popoldne. Omeniti moramo, da je od večera 22. do opoldne 23. živo srebro v barometru padlo za 95 mm, na kar je prišla zgorej omenjena vremenska kriza, kakor se sploh iz tako naglega padanja živega srebra da sklepati na precejšnjo mo-

tenje zračnih razmer. Padavina znaša vsega skupaj 39.7 mm., gotovo malo proti tolikim zahodnim vetrovom tega meseca. — Konečno naj še omenimo kratkega a precej močnega potresa dne 15. novembra ob 4 $\frac{1}{4}$ uri zjutraj, ki nas je opozoril, da potresov še ni konec.

— (Boj s tatinskimi lovci.) V petek popoldne sta gozdna čuvaja Jansenberger in Žvan na planini Poljana v radovljiškem okraju zasačila dva tatinska lovca. Tata sta zbežala, čuvaja pa sta bitela za njima. Jeden tatov je ustrelil na Jansenbergerja pa ga ni zadel. Čuvaja sta oba ustrelila in sodeč po sledovih je bil jeden tatov tudi ranjen, vendar sta oba odnesla kopita.

— (Osobna vest) Gosp. dr. Ivan Geršak, c. kr. notar v Ormožu, se je odpovedal kot krajni šolski nadzornik za ormoške mestne šole in je izstopil iz okr. šolskega sveta. Kaj ga je k temu napotilo, ni znano.

— (Imenovanje.) Naš rojak, izredni vseučiliški prof-sor na graškem vseučilišču g. dr. Ignacij Klemenčič je imenovan rednim profesorjem fizike na vseučilišču v Inomostu.

— (Curiosum!) Ravnatelj nemške gimnazije v Celji, Peter Končnik, prepovedal je slovenskim dijakom, pozdravljati se z običajnim in mej Slovenci zelo razširjenim pozdravom „Na zdar“. Če celjski nemškutarji zabranjujejo svojem poslom, obče vati v slovenskem jeziku, se nam to prav nič čudno ne zdi; če pa vzgojitelj in ravnatelj učeči se mladini prepoveduje, pozdravljati se v materinskem jeziku, tedaj je to „curiosum“, da že ne rabimo ostrejšega izraza. Sploh pa je g. Končnik s svojimi nazori o ravnopravnosti pravi pravcati čudak; spominjamo se še dobro, kako je nekemu dijaku zabranjeval, pisati svoje ime s slovenskim pravopisom. Danes ne more ta gospod trpeti nedolžnega slovenskega pozdrava, jutri bo imel zopet kako drugo „originalno“ misel. Naj bi gospod Končnik pomislil, da s takimi abotnimi prepovedmi kvari svoj ugled mej šolsko mladino, katerega mu je kot pedagoga zelo potreba. Omenjamo še samo, da so nemškimi dijakom vsi pozdravi dovoljeni. Na zdar! gospod ravnatelj Peter Končnik!

— (Zajetje štirikratnega morilca.) Zločinca, kateri je v Trojanah in v Ločici umoril štiri osebe, so včeraj popoldne odgnali vranski orožniki v Celje. Kakor smo javili, so ga ujeli na Sveti Planini pri njegovem bratranču. Peljali so ga najprej v Trojane, kjer ga je žena umorjenega posestnika Novaka takoj spoznala, in potem na Vransko. Na sled sta prišla hudodelcu zagorska orožnika. Ta dva sta se na potu iz Celja ustavila na žandarmerijski postaji na Vranskem. Povedala sta ondu, da sta hudodelcu prišla na sled in prosila vranske orožnike, naj gredo po jedni poti na Sveto Planino, zagorska orožnika pa da pojdeti po drugi. Tako se je zgodilo. Vranski orožniki so prišli prej v Planinsko vas in srečno ujeli zločinca. Celjskemu okrožnemu sodišču so se tudi izročili občinski sluga vranski, morilčeva mati in šest članov neke druge rodovine, katera je z morilcem v sorodstvu.

* (Profesurski izpit) je v šolskem letu 1894/5 na avstrijskih šolah prebilo 126 kandidatov, in sicer: 54 na Dunaju, 28 v Pragi, 15 v Krakovem, 11 v Gradcu, 9 v Lvovu, 8 v Inomostu, 1 v Črnovicah; 69 v nemškem, 22 v češkem, 14 v poljskem, 6 v poljskem in nemškem, 4 v poljskem in maloruskem, 4 v hrvaškem, 4 v italijanskem, 1 v maloruskem 1 v nemškem in laškem jeziku.

* (Protisemitizem v židovskem Eldoradu.) V Fertő-Szent-Miklósu na Ogerskem so ondodni protisemiti naskočili židovsko šolo in razbili vrata okna in klopi. Od šole so krenili k stanovanjem bogatih židov ter razbili okna, v neko stanovanje so celo streljali. Vlada je seveda začela ostro preiskavo in izgreduki ne utečejo kazni, kajti danes na Madjarskem niti roparski umor ni toliko in tako strogo kaznovano hudodelstvo, kakor razžaljenje židov.

* (Trinajstleten roparski morilec.) Neki imoviti posestnik iz Njiradonje na Ogerskem je bil minoli teden na neki veselici v Bogatu. Pil je seveda mnogo in precej vinjen odšel pozno zvečer domov. Drugo jutro so ga našli v nekem kanalu. Vrat mu je bil prerezan. Dognalo se je, da je neki trinajstletni cigai, misleč, da ima bogati mož pri sebi večjo svoto denarja, šel za njim in ga umoril.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Vesela družba v gostilni „pri Škrjancu“ v Ljubljani 30 kron 60 vin. za sv. Miklavža. — V gostilni g. Vilharja nabrala vesela družba o priliki godovanja g. F. N. 4 krome 75 vin. Darovali so po 1 krono gg.: Fr. Nemec, M. Armič, Iv. Železnikar; manjše zneske gg.: V. Stegnar, J. Florjan, I. Mancini, Hajvajhajec, Hajvajhajeva soproga. — Gospica Anica Antončičeva v Dolenji vasi pri Robnici nabrala v veseli družbi 10 kron. — Skupaj 45 kron 35 vin. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— „Životopisni obrazi“ iz obsega obrta, umetnosti in industrije. Izdal dr. Frančišek vitez Haymerle. Preložil A. Funtek. V Ljubljani. Natisnila in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. 1895. Str. 99. Cena 50 kr. Pomen in namen te knjige je opisal sam pisatelj najbolje rekoč: „Splošno znan je trajni blažeci upliv, katerega dosežajo humanistiške študije s tem, da kaže silne junake klasiškega starega veka, mitologije in zgodovine; zakaj — da rabimo besede duhovitega šolnika — „ti junaki delujejo sredi čvrstega življenja in so vendar takó veliki, dovršeni in mogočni, da so mlademu duhu vzor, po katerem hrepeni, čegar vrline bi si rad prisvojil, čegar mišljenje blaži tudi njegovo mišljenje“. Jednak namen ima izobražujoča knjiga, spisana prihodnjemu obrtniku. Tudi njega naj vodijo kár iz početka blažji nagibi nego zgolj skrb, kakó bi živl samega sebe in si pridobival najbližje omejeno dobro. Tudi on naj bistri oko za svoj poziv, gledaje v svet, katerega čisto že dejanski pozna predobro, v svet namreč, kjer se mu kaže boji, jedščina, prevare, toda tudi neumorna delavnost, pošteno izvrševanje stanovskih dolžnostij in moško delovanje, katero naposled poplaca zaželeni uspeh. Zarano se uči mladi obrtnik ponašanja s tem, da bodi vselej in povsod prvo: biti dovršen mož. Da ga učimo tega ponosa, ne zadošča, ako mu propovedujemo o morali; treba mu je podajati resnične vzgled iz ónega duševnega okrožja, v katerem bode kdaj živel s m. Takšne podobe pa morajo biti tesne in kratke, poleg tega bodrilne in poučne ter naj obsejajo različna torišča plodovitega delovanja. Rabiti jih je le tipiški, ne smejo se pa spajati v životopisen zbornik...“ Temu namenu bode pričujoča knjiga jako dobro služila. Mmo životopisov svetovnoznanih izumiteljev čitamo tudi životopise treh kranjskih mož Antona Samasse, Fidelisa Terpinza in Gustava Tönniesja. Kako pridejo ti trije mej Albrehta Dürerja, Benvenuta Cellinija in Jamesa Watta nam ni prav umljivo. Vsi trije so bili pošteni in delavni možje, za človeštvo si pa niso pridobili ne trohico zasluge, ker so bili vsi trije zgolj za svoj žep skrbeči podjetniki, drugega pa prav nič. Fantkov prevod je vzgledao lep. Priporočamo knjigo prav toplo.

Brzojavke.

Dunaj 5. decembra. V današnji seji poslanske zbornice je finančni minister vitez Bilinski, odgovarjaje na Ferjančičevo interpelacijo glede stalnega povišanja aktivitetnih doklad ljubljanskim drž. uradnikom, izjavil, da bo vlada drž. uradnikom razen enkratne podpore dovolila še izredno podporo, ker je ta po posledicah potresa res potrebna. Stalnega povišanja aktivitetne doklade pa vlada zategadelj ne more dovoliti, ker bode po potresu nastalim kalamitetam kmalu konec, pač pa je pripravljena tudi v prihodnjih letih dovoljevati podpore, dokler bo v Ljubljani vladala taka druginja glede stanovanj, kakor sedaj. Čim bodo poizvedbe dognane, se določi visokost podpore.

Dunaj 5. vecembra. Poslanska zbornica je v današnji seji dognala generalno razpravo o zakonu glede rudniških nadzornikov. Posl. Pernerstorfer je nujno predlagal naj vlada predloži poslanski zbornici načrt volilne reforme, koj ko se reši zakon o rudniških nadzornikih.

Dunaj 5. decembra. Poslanska zbornica je sklicana jutri na sejo, da reši razne manjše predloge, ker se začne v ponedeljek proračunska razprava. Prihodnji teden bodo vsak dan seje. Proračunska debata se pred Božičem seveda ne bo dognala. Vlada želi, naj se najprej dožene splošna razprava o proračunu ministerkega sveta in o dispozijskem fondu, potem pa naj se razprava pretrga in dovoli provizorij za prve tri mesece l. 1896.

Dunaj 5. decembra. Razni listi javljajo, da postane neki nadvojvoda — v mislih imajo nadvojvodo Franca Salvatorja, soproga nadvojvodinje Valerije — namestnik na Češkem in da se mu dodeli civilni adlatus. Oficijozno se zatrjuje, da je ta vest neosnovana.

Praga 5. decembra. Pri ožjih volitvah za občinski svet so bili voljeni trije Staročehi in jeden Mladočeh. Staročehi bodo torej v obč. svetu imeli 49 zastopnikov Mladočehi pa 41.

Carigrad 4. dembra. Veliko razburjenje je prouzročila vest, da križari pet angleških vojnih ladij v obližju vhoda v Bospor.

Umrli so v Ljubljani:

1. decembra: Marija Jager, izvoščekova hči, 6 let, Dunajska cesta št. 15. — Antonija Gebhard, zasebnica, 68 let, Kongresni trg št. 62.
3. decembra: Rudolf Mlakar, zidarjev sin, 13 let, Poljanski nasip št. 44.
4. decembra: Marija Grum, ključarjeva hči, 13 mesecev, Škofje ulice št. 2.

Meteorologično poročilo.

Decembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
4.	9. zvečer	740.4	+0.4°C	sl. jzah.	jasno	
5.	7. zjutraj	737.6	—3.5°C	sr. vzhod	skoro obl.	0.0
"	2. popol.	735.1	+3.7°C	sr. jzah.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura +0.5°, za 0.6' nad normalom.

Dunajska borza dné 5 decembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	" 30	"
Avstrijska zlata renta	121	" 10	"
Avstrijska krona renta 4%	99	" 95	"
Ogerska zlata renta 4%	121	" 40	"
Ogerska krona renta 4%	98	" 70	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1019	" —	"
Kreditne delnice	374	" 25	"
London vista	121	" 45	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	" 32 1/2	"
20 mark	11	" 85	"
20 frankov	9	" 62 1/2	"
Italijanski bankovci	45	" 15	"
C. kr. cekini	5	" 71	"

Zahvala.

Vsem svojim cenjenim sorodnikom, prijateljem in znanecem, slavnemu uradništvu in prečastiti duhovščini, ki so ob boleznih in smrti naše nenadomestne soproge in matere, gospé

Marije Zagorjan roj. Lunaček

na presrčen način skazali svoje sočutje, za mnogo-brojno spremstvo pokojnice k poslednjemu počitku in za darovane krasne vence, kakor tudi gospodom pevcem za tolažilno petje izrekamo svojo srčno in iskreno zahvalo.

V Cerknici, dné 4. decembra 1895.

(1591) **Fran Zagorjan**

v svojem imenu in v imenu svojih hčerá.

Učenec

se vzprejme v trgovino z mešanim blagom: **L. Fürsager v Radovljici.** (1579—3)

Prodá se

150 cent. lepe mrve po gld. 1.75

(1569—2)

in

150 centov slame po 75 kr.

skupaj ali v manjših oddelkih, četrť ure oddaljeno od železniške postaje Zatičina na Dolenjskem. Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Glavne zaloge

pristno ruskih peterburških
gumijevih galoš in čevljev za sneg

pri

(1385—12)

J. S. Benediktu v Ljubljani.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, des Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francovo vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregence, Orluh, Genevo, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Easun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 59 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakoga, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Frantsenstete, Trbiša.
Ob 5. uri 19 min. zjutraj mešani vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 30 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakoga, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Paris, Genevo, Orluha, Bregence, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 5. uri 39 min. popoldne mešani vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Frantsenstete, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. zvečer mešani vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 05 min. popoldne . . .
Ob 6. uri 50 min. zvečer . . .

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika . . .
Ob 11. uri 15 min. popoldne . . .
Ob 6. uri 30 min. zvečer . . .

J. Klauer-jev

kemično čisti higijenični kranjski

likêr iz planinskih zelišč

vpliva v visoki meri osveževalno in oživajoč, če se kdo neugodno, slabo in nevrščno počuti, pospešuje prebavljenje in se priporoča kot vsakdanja dijetelna pijača. Zajemeno čisti izveleček je in se ne sme primerjati z nobenim likêrjem, ker dobrodejno in zdravilno upliva ter vse druge prekaša.

Ta jedini domači proizvod te vrste bi se moral povsodi popolno ceniti in bi ne smel manjkati v nobeni hiši, v nobeni restavraciji in v nobeni kavarni.

Pristnega prodaja (1370—13)

J. Klauer v Ljubljani.

Zakonito zavarovan.

S amostalen, 28 let star, trgovec z Dolenjskega stopil bi rad v dopisno zvezo z 22 do 24letno gospico boljše družbe, katera bi imela veselje do trgovine ter kakih 5000 gld. premoženja. — Pismu naj se blagovoli priložiti slika ter naj se pošlje upravništvu „Slovenskega Naroda“ pod imenom „A. Bogdan“. — Diskretnost častna beseda. (1580—2)

Od danes naprej!

Dobro primorsko vino, liter zopet (1578)

po 24 kr.

kakor tudi izvrstni **Tirolec po 36 kr.**, **Dolenjec** in **sladki Prosekar po 48 kr.**, stara **Zelenika** in **Teranec po 60 kr.**, prav močan in zdravil **Marsalec po 80 kr.** priporoča

Kranjska vinarna v Ljubljani, Slonove ulice 52.

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1504—5)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Licitacija.

Dné 10. decembra t. l.

ob 3. uri popoldne

se bode

v skladišču c. kr. drž. železnic v Ljubljani (1587—2)

2700 kilogramov

sladkorja

potom licitacije prodalo.

C. kr. železniški urad v Ljubljani.

Doktorja Otona pl. Trnkóczy-ja

Malaga

s china in železom.

(Malaga 225 gr., Cort Chin. 7 gr., Tinct. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri **krvi revnih, slabotnih, bledih, medlih odraslih in otrokih**, kot lahko prebavljiv china-železo-preparat.

Dobiva se (1525—3)

v lekarni Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

1 stekleničica 75 kr.

Prodá se iz proste roke

v lepem kraju na Gorenjskem (1546—2)

lepa dvonadstropna hiša

ležeča ob železniški postaji, z vsemi k njej pripadajočimi **gospodarskimi poslopji**, z **velikim sadnim in lepim vrtnim hlevi**, **velikim lepim dvoriščem** itd.

Več se izve iz prijaznosti pri upravništvu „Slov. Naroda“.

V najem se daje

od 1. dné januvarija 1896. leta

gostilna v „Národnem domu“.

Radi pojasnil in podrobnih pogojev se je ponudnikom pismeno ali pa ustno zglašati pri podpisnem upravnem odboru.

V Ljubljani, dné 1. decembra 1895.

Za upravni odbor „Národnega doma“:

dr. vitez Bleiweis-Trsteniški,

(1582—2)

predsednik.

J. Pserhofer-jeva lekarna „pri zlatem državnem jabolku“

Dunaj, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhofer-jeve

odvajalne kroglice, preje **kri čistilne kroglice** imenovane, staro-

znano, lahko čist-če domače zdravilo.

Od teh kroglic stane: 1 škatlica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitok s 6 škatlicami 1 gld. 5 kr., če se pošlje nefrankovano proti povzetju pa 1 gld. 10 kr.

Če se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštnine prosta pošiljatev: 1 zvitok kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Mani ko 1 zvitok se ne more pošiljati.)

Prosi se izrecno „J. Pserhofer-ja odvajalne kroglice“ zahtevati

in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatlice na navodilu o uporabi stojčji

podpis J. Pserhofer in sicer z rúdečimi črkami.

Balsam zoper ozeblino J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s poštnine prosto pošiljatev 65 kr.

Sok iz ozkega trpotca (Spitzwegerich-saft), 1 steklenica 50 kr.

Balsam zoper golšo. 1 steklenica 40 kr., s poštnine prosto pošiljatev 65 kr.

Stoll-ovi Kola-preparati, izvrstno krepčilo za želodec in živce. 1 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., — 1/2 litra 1 gld. 60 kr. — 1, litra 85 kr.

Zdravilni obliž za rane pok. prof. **Steudel-a**, 1 lonček 50 kr., s poštnine prosto pošiljatev 75 kr.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih

oglašene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se preskrbé vsi predmeti, katerih

morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje.

Pošiljatev po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej

vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Če se preje vpošlje denar (najboljše s poštno nakaznico), potem

je poštnina mnogo cenejša, nego pri pošiljatevah proti povzetju.

Imenovane specialitete tudi prodajata v Ljubljani gospoda lekarja: **Mardet-**

schläger in **Piccolli.** (1419—5)